

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 506/2016
10.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.В., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Г.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 345/13 од 03.11.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 52/16 од 16.03.2016. године, у седници већа одржаној 10.05. 2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.В., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 345/13 од 03.11.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 52/16 од 16.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К 345/13 од 03.11.2015. године, окривљени В.В. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљени у периоду од две године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљеном је на основу члана 86. КЗ изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три месеца, по правноснажности пресуде, те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде, као и да оштећеном накнади трошкове, као у изреци пресуде, при чему је оштећени А.К. упућен на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 52/16 од 16.03.2016. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног В.В. и потврђена пресуда Основног суда у Вршцу К 345/13 од 03.11.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног В.В., адвокат Г.Р., поднео је захтев за заштиту законитости, позивајући се на одредбу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, због „погрешне примене закона: Кривичног законика, Закона о безбедности саобраћаја на путевима и Правилника о саобраћајној сигнализацији“ уз предлог да због разлога наведених у поднетом захтеву побијану пресуду треба преиначити у пресуду којом се окривљени ослобађа оптужбе.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом се, без нумеричког означавања, указује на повреду Кривичног законика наводима да у редовном кривичном поступку суд није применио одредбе о искључењу кривичног дела окривљеног услед неотклоњиве стварне и правне заблуде у којима се окривљени В.В. налазио у време саобраћајне незгоде, која је предмет овог кривичног поступка. Према ставу одбране, тиме што се окривљени први пут нашао у месту Бела Црква у раскрсници у којој није постојала вертикална сигнализација, чија ширина и изглед коловоза нису правилно указивали на значај саобраћајнице и на првенство пролаза ... окривљени се нашао у неотклоњивој стварној и правној заблуди.

Врховни касациони суд налази да се неосновано, истакнутим наводима у захтеву, суштински указује на повреду кривичног закона – одредбу члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП. Наиме, првостепени суд је извео правилан закључак да из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела, наведених у изреци првостепене пресуде, произлазе сви објективни и субјективни елементи бића кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, те су кривичноправне радње окривљеног В.В. применом закона који се може применити, правилно правно квалификоване управо као кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ. Из наведених разлога, супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног су оцењени као неосновани.

Такође, како је на ове повреде кривичног закона указивано и у поступку по редовном правном леку – жалби, Врховни касациони суд прихватајући разлоге

жалбеног суда, дате на страни 3 и 4, у којима цени ове жалбене наводе као неосноване на исте и упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.